

Posudek bakalářské práce

Nina Konvalinková: Federalismus a jeho vliv na evropskou integraci od 90. let

Autorka předkládané bakalářské práce se rozhodla zhodnotit vliv federalismu na evropskou integraci po konci studené války. Autorka nejprve popisuje význam a historický vývoj federalismu jako teoretického i praktického konceptu. Následně se věnuje integračním teoriím a zevrubnému popisu vývoje evropské integrace. Následující kapitoly rozebírají jednotlivé revize zakládajících smluv počínaje Maastrichtskou smlouvou až po Lisabonskou smlouvu a Strategii 2020 a hledá v těchto případech vliv federalistických myšlenek.

Přestože se jedná o zajímavé a stále aktuální téma, jeho zpracování v hodnocené práci je z řady důvodů neuspokojivé:

- a) Ač je významná část textu věnována teoretickým představám o federalismu a jejich vývoji, tyto teoretické poznatky jsou dále v práci používány pouze výjimečně. Problém je již v tom, že od začátku nejsou jasně vytyčeny procesy či indikátory, které by nám mohly signalizovat vliv federalismu na evropskou integraci. To je problematické z toho důvodu, že není jasné, co vlastně autorka chápe pod významem *vliv federalismu*, neboť samotný federalismus je pouhým konceptem či způsobem organizace vládnutí, nikoliv aktérem. Jedná se o změny přímo vedené federalisticky orientovanými politiky? Nebo se má jednat o nutný vývojový směr integrace, ač tak není otevřeně pojmenován? Tyto teoretické nejasnosti lze rovněž vidět v té části teoretické kapitoly, která pojednává o teoretických federalismu, přičemž však jsou mezi nimi zařazeny naprosto odlišné postavy. Někteří z nich byly samozvanými federalisty, pragmatickými politiky či naopak akademickými analytiky integračního procesu.
- b) Z výše napsaného rovněž vyplývá, že práce nejen v teoretické části práci trpí značnou roztržitostí. Například není jasné, proč autorka zmiňuje všechny zásadní integrační teorie ve zvláštní kapitole, ač to nemá s jejími výzkumnými cíli mnoho společného. Také v jiných částech text zbytečně „skáče“ od tématu k tématu, aniž by čtenář mohl zřetelně sledovat jeho návaznost. Není tak například jasné, proč je mezi analyzované procesy a události integrace zařazena agenda 2020, ale důležité změny v organizaci eurozóny po finanční krizi nikoliv. Nebo lze poukázat na to, že v závěru autorka správně hovoří o nutnosti přítomnosti společné identity pro

úspěšný panevropský federalizační projekt, což je ale téma, které v předcházejícím průběhu práce nijak systematicky nezkoumá. Práce se měla soustředit na to co je v ní nakonec nejlepší, a to zkoumání vývoje integrace po konci studené války skrze analýzu změn v primárním právu Unie. Toto je však v průběhu práce rozměňováno zbytečnými odbočkami, které navíc nejsou do textu zařazeny organicky.

- c) Práce obsahuje dostatečný počet odborných zdrojů, ale poměrně málo z nich se přímo týká samotného tématu práce. V seznamu použité literatury převažují monografie obecnějšího rázu, ale nejsou v průběhu práce používány téměř žádné odborné články (a už vůbec ne aktuální akademické práce). Práce rovněž pomíjí, že federalismem se také jistě zabývá právní teorie a teoretici.
- d) Zásadní slabinou práce je její jazykové podání. I když text došel výrazného zlepšení v průběhu jeho psaní, stále je v textu přespříliš gramatických chyb, stylisticky velice pochybných vět a žurnalistických obrátů.

Na jednu stranu autorka dokázala vytyčit základní výzkumný problém a s pomocí odborné literatury nějakým způsobem naplnila svůj výzkumný cíl. Nicméně, díky neuspokojivému jazykovému podání, nejasné metodě postupu práce, slabé práci s teorií a poněkud nejasné organizací textu se jí to mohlo podařit pouze částečně. Přitom by se na řadě míst stačilo zamyslet nad návazností textu a jiné pasáže adekvátně rozšířit. Protože však práce v minimální míře splňuje nároky kladené na bakalářské práce, doporučuji ji k obhajobě.